

ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਐਲਡਰ ਸਬੰਧ

ਹੁਣੇ ਹੀ ਮੈਂ ਇਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੇ ਕਈ ਸਾਲ ਤਕ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸੇਵਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਲਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਕ ਦਿਨ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਕਈ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਧਾਈ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲੱਗਾ, ‘‘ਮੈਨੂੰ ਐਲਡਰ ਬਣੇ ਹਫ਼ਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਹੈ।’’

ਮਜ਼ਾਕ ਵਿਚ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਉਸ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਕਈ ਵਾਰ ਸਚਮੁਚ ਵਿਚ ਐਲਡਰਾਂ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਇਹ ਭਾਵਨਾ ਉਲਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਲਡਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਐਲਡਰਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ। ਇਕ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ (ਜਾਂ ਕਾਰਣ) ਮੰਡਲੀਆਂ ਵਿਚ ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਗੜੇ ਸਬੰਧਾਂ ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਪੇਚੀਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਤੇ ਐਲਡਰ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰ ਲੈਣ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕਿਵੇਂ ਸੁਧਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਕਰਨੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਇਹ ਹਨ।

ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਵਿਹਾਰ ਰੱਖਣਾ

ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸਭ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੇਵਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਣਗੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਸ਼ਾਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲੜਣਗੇ। ਉਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਗੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਖਿਆ, ‘‘ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੇ ਸੋ ਤੁਹਾਡਾ ਟਹਿਲੂਆ ਹੋਵੇ’’ (ਮੱਤੀ 20:26) ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਿਆ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 13:13-17)। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੇਵਕ ਦਾ ਵਿਹਾਰ, ਘੰਮਡ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤੂਫ਼ਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਵਿਚ ਸਬੰਧ ਵਿਗੜਦੇ ਹਨ, ਸਾਂਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਵਿਹਾਰ ਵਾਲੇ ਐਲਡਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਭਲਿਆਈ ਦੀ ਫਿਕਰ ਛੱਡ ਕੇ ਯਿਸੂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਲੀਸੀਆ ਨਾਲ ਐਨਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦਿੱਤੀ, ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਨੂੰ ਮੂਹਰੇ ਰੱਖਣਗੇ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:25)। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਅਹਿਮ ਹੈ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ‘‘ਅਹੁਦਿਆਂ’’ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਭਾਵ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਅਹੁਦਿਆਂ ਤੇ ਕਿੱਥੇ ਖਰੇ ਨਹੀਂ ਉੱਤਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਐਲਡਰ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਗੁਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ, ਪਰ ਜੇ ਕਲੀਸੀਆ ਉਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਿਚ ਇੰਜੀਲ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਗੁਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਹੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਰਹੇ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਬੇਹਤਰੀ ਕਿਸ ਗੱਲ ਵਿਚ ਹੈ?

ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਵਿਚਲੇ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

ਐਲਡਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਆਦਰਸ਼ ਸਬੰਧ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦਰਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਹਰ ਆਗੂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭੂਮਿਕਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ (ਵਧੇਰੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ), ਪਾਸਬਾਨਾਂ (ਚਰਵਾਹਿਆਂ/ਆਜ਼ੀਆਂ), ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਪਾਂ (ਨਿਗਾਹਬਾਨਾਂ ਜਾਂ ਨਿਰੀਖਕਾਂ) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਮੂਨਾ ਦੇ ਕੇ, ਸਿਖਾ ਕੇ ਅਤੇ ਸਮਝਾ ਕੇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ‘‘ਉਸ ਉੱਤੇ ਰੋਅਬ ਜਮਾ ਕੇ।’’ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਬਾਹਰ ਵਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਜਾਂ ਇਵੈਂਜਲਿਸਟ ਆਪਣਾ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਇੰਜੀਲ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿਚ ਲਾਉਣਾ। ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਅਹਿਮ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਬਗੈਰ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਐਲਡਰ ਕੰਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਬੌਸ/ਤਨਖਾਹ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਜਵਾਬ ਹੈ ‘‘ਨਹੀਂ।’’ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਐਲਡਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਇਹ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਡਲੀ ਲਈ ਕੌਣ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੀ ਕੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਪਰ ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਵਿਚਲੇ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ/ਦਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦੀ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਪਰ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੋਹਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ, ਕਾਮਰੇਡ ‘‘[ਪਰਮੇਸੁਰ] ਦੇ ਸਾਥੀ’’ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6: 1) ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕੋ ਮਕਸਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਕਲੀਸੀਆ

ਦੀ ਭਲਿਆਈ ਲਈ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਗੜੇ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ

ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਲੜਾਈ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਲੜਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਮੌਕੇ ਹੋਣ ਉਹ ਹੱਲ ਵਰਤਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਲੜਾਈ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਵਾਲੀਆਂ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।¹

ਗਿਣਤੀ ਸਬੰਧੀ ਅਸਹਿਮਤੀਆਂ

ਮੁਸ਼ਕਿਲ: ਕਈ ਵਾਰ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਆਇਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਕੀ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਐਲਡਰ ਲੋਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਤੋਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਚੁੱਕਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਹੱਲ: ਜਿੱਥੋਂ ਤਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮੰਨੇ।

ਜੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਿਆ ਸਬੰਧੀ ਜਾ ਪਵਿੱਤਰ ਵਚਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜਟਿਲ ਝਗੜਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ (1) ਜੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿਚ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਥੋਥੇ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਣ ਲਈ ਆਖ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (2) ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲ ਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਇਆ ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸਬੰਧੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ 'ਸਿੱਖਿਆ ਸਬੰਧੀ ਮੁੱਦਿਆਂ' ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ (3) ਜੇਕਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗੈਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਫੁੱਟ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਜਾਣ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਿੱਜੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਅਹਿਮ ਹੈ।

ਭੂਮਿਕਾ ਦੀ ਉਲਝਣ

ਮੁਸ਼ਕਿਲ: ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਭਾਵ ਐਲਡਰਾਂ, ਡੀਕਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਉਲਝਣ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ, ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਇਸ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਐਲਡਰ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੀ ਜਿਮੇਵਾਰੀਆਂ ਉੱਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਵਕਤ ਕਿਵੇਂ ਗੁਜ਼ਾਰੀਏ, ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਹੱਲ: ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਲਾਜ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਚੰਗਾ ਹੈ। *ਮੁਸ਼ਕਿਲ* ਦਾ ਹੱਲ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ

ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਸਬੰਧਿਤ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵਕਤ ਬੀਤਣ ਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਮੂਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿਚ ਲਿਖ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜੀ ਗੱਲ, ਸੰਵਾਦ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੂਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ), ਜਾਂ ਮੂਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਕਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲਾਤ ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦਾ ਅਸੰਤੋਖ

ਮੁਸ਼ਕਿਲ: ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ/ ਜਾਂ ਮੰਡਲੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹੀ ਸਲੂਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਭਾਈਆਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਲਈ ਇਕ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ (ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਾਲ) ਰਹਿਣਾ ਅਪਵਾਦ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਨਿਅਮ ਬਣ ਚੁਕਾ ਹੈ। ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਹਿਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਇਕ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਤਰੱਕੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਹੱਲ: ਐਲਡਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ:

(1) ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ। ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ‘ਸਿਰ ਚੜ੍ਹੇ ਮੁੰਡੇ’ ਵਾਂਗ ਲਾਗਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੁੱਖ ਨਹੀਂ ਮਿਟਦੀ।^੯ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੰਡਲੀ ਅਜਿਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾ ਹੋਵੇ। (ਕੋਈ ਕਾਮਿਲ ਮੰਡਲੀ ਹੁੰਦੀ ਵੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਕਾਮਿਲ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਲੱਭਣਾ ਸੀ!)

(2) ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਅਤੇ ਵਰਤਾਉ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਛੋਟੀ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਮੋਸ ਅਤੇ ਪੌਲਸ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ?

(3) ਜੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਚਮੁਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਇਹ ਲੋੜਾਂ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਜਾਂ ਲੋੜਾਂ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਲਈ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤਨਖਾਹ ਮਿਲੇਗੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ‘ਮੇਰੀ ਤਨਖਾਹ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇ।’

ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਲਡਰਾਂ ਲਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ

ਸੁਝਾਅ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਨ:

(1) ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਲੋੜਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਅਨੁਸਾਰ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਨਾਸਿਬ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤੋਂ ਹਿਚਕਿਚਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਆਪਣੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ।

(2) ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਸਮਝ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿ (ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਭਲਾਈਆਂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹਨ!) ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਧਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਜੀਣ ਮਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇ!

ਐਲਡਰਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋਣਾ

ਮੁਸ਼ਕਿਲ: ਕਈ ਵਾਰ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਤਾਉ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉਣ ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਉਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤਕ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹਨੇ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਵੀ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਉੱਤੇ ਉਹ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਲੱਭਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ‘‘ਬਹੁਤ ਉਪਲਬਧੀ’’ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ‘‘ਵਰਤੋਂ’’ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰ ਪਾਏ, ਭਾਵ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਰਹਿ ਪਾਉਣ (ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਲਸ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੋਵੇ), ਕਲੀਸੀਆ ਨਾਲ ਐਲਡਰਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਆਗਿਆ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰੇ (ਜਾਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਖਰੀਦਣ), ਜਾਂ ਐਲਡਰਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਕਰੇ।

ਹੱਲ: ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਐਲਡਰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ: (1) ਇਹ ਪੱਕਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ ਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਸਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿ ਐਲਡਰ ਠੀਕ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਐਲਡਰਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। (2) ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਨੇੜਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੋ। (3) ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਰੱਖਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਨਾਲ ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਸੰਵਾਦ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮੀਆਂ

ਮੁਸ਼ਕਿਲ: ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਿਚ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਦਿੱਕਤਾਂ ਖੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਸੰਵਾਦ ਵਿਚ ਆਈ ਰੁਕਾਵਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਾਦ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕਈ ਪਹਿਲੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ: (1) ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਮੁੱਢਲਾ ਸੰਵਾਦ ਨਾਕਾਮੀ ਹੋਵੇ; ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਾਂ ਐਨੀ ਸਾਫ਼ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਾ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। (2) ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ, ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੰਵਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਿਲਦੇ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। (3) ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਨਾ ਆਈ ਹੋਵੇ। ਸੰਵਾਦ ਬਹੁਤ ਲੱਗਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਣ, ਕਿ ਉਹ ਵੱਖ ਵੱਖ ਥਾਂ ‘‘ਨਾਲ ਆ ਰਹੀ’’ ਹੈ, ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੌਜਵਾਨ ਹੋਵੇ।

ਹੱਲ: ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦੇ ਵੀ ਕਈ ਹੱਲ ਹਨ:

ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਿਚਲੇ ਸਬੰਧ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਕੇ ਰੱਖ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਕਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦੇ ਕਦੇ ਖਾਸ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਾਦ ਦੀ ਇਕ ਖੂਬੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਦੂਜਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ। ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਾਦ ਵਿਚ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਰੋਸਾ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਬੁਲਾਰੇ ਅਤੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ)। ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ, ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾ ਦੇਣ ਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਜਵਾਨ, ਕੱਚਾ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹੀਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਫਾਸਲੇ ਨੂੰ ਮਿਟਾਏ ਜਿਸ ਨਾਲ ਐਲਡਰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸਖਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਦਿੱਕਤਾਂ

ਮੁਸ਼ਕਿਲ: ਕਈ ਵਾਰ ਐਲਡਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਬਗੈਰ ਕਿਸੇ ਵਜ੍ਹਾ ਦੇ, ਮਿਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਚੱਲਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਿੱਕਤਾਂ ਕਿਉਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ?

ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਿੱਕਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕਮੀਆਂ ਕਰਕੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਰੂਪ ਵਿਚ, ਜੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਹਰ ਆਗੂ ਸੌ ਫੀਸਦੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਸਖਸੀਅਤ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿੱਕਤ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪੁਚਾ ਸਕਦੀ। ਪਰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਸਭ ਆਗੂ ਇਨਸਾਨ ਹਨ ਜੋ ਗਲਤੀਆਂ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ

ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ, ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਕਰਕੇ ਤਣਾਉ ਅਤੇ ਦਿੱਕਤਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦਿੱਕਤਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ: ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਜਾਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਜਾਂ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾ ਹੋਣਾ; ਵੱਡਾ ਬਣਨ ਦੀ ਚਾਹ; ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦ।

ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਕਰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਿੱਕਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਕਲੀਸੀਆ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਜੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸਬੰਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਜਾਂ ਐਲਡਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਘਰ ਵਾਲੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ... ਜਾਂ ਜੇ ਮੈਂ ਤੰਦਰੁਸਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ... ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ... ਜਾਂ ਲਾਲਚ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ... ਜਾਂ ਕੰਮ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ... ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਤੇ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ ... ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਔਖਾ ਲੱਗੇਗਾ।

ਕਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਲਡਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਬਹੁਤ ਵੱਖ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ 'ਫ਼ਾਸਲੇ' ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ: (1) ਉਮਰ ਦਾ ਫ਼ਾਸਲਾ (2) ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਚ ਫ਼ਾਸਲਾ (3) ਸਮਾਜਿਕ ਫ਼ਾਸਲਾ, ਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਐਲਡਰ ਦੇਹਾਤੀ ਹੋਣ।

ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਉ, ਨਜ਼ਰੀਆ, ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਆਦਿ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅੰਤਰਮੁੱਖੀ ਅਤੇ ਬਹੁਮੁੱਖੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂ 'ਕਿਸਮ ਏ' ਅਤੇ 'ਕਿਸਮ ਬੀ' ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਕਤਾਂ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਤੇ ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਿਚ ਮਤਭੇਦਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਮਸੀਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਕਿਉਂ ਹੈ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਤਭੇਦਾਂ ਕਾਰਣ ਝਗੜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੁਭਾਉ ਜਾਂ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਹੀ ਹੋਣ।

ਹੱਲ: ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਮਾਫ਼ ਕਰਕੇ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਵਧਣਾ ਸਿੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਉਹੀ ਗਲਤੀਆਂ ਨਾ ਕਰਨ।

ਨਿੱਜੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਦਿੱਕਤਾਂ ਲਈ, ਸਭ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੱਸਣ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋਣ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਜਦ ਉਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕੰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹਮਾਇਤ ਦੇਣ।

ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਿਚਲੇ ਪਿਛੋਕੜਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਤਭੇਦਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ

ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਹੱਲ ਇੰਜ ਹਨ: (1) ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਤਭੇਦ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੇ ਹਨ। (2) ਸਥਾਨਕ ਲੋਕਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਲਿਹਾਜ਼ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਲਈ: ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਜਾਂ ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਚ ਫਰਕ ਕਰਦਿਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਉਹੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਭਾਵੇਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਖ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਵੱਖ ਰਹਿਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਘਰਸ਼

ਮੁਸ਼ਕਿਲ: ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਿਚਲਾ ਤਣਾਉ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਰੂਪ ਧਾਰਣ ਕਰਕੇ ਆ ਜਾਵੇ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੈ। ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਹੋਣ ਤੇ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹੀ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਹਦੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ?'

ਹੱਲ: ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਹੱਲ ਸਿਰਫ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਅਸਲੀ ਚੇਲੇ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮਕਸਦ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 20:20-28)। ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਲੋਭੀ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਪੁਲਪਿਟ ਵਿਚ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਲੋਭੀ ਐਲਡਰ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਉਸ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਰ

ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਬਾਰੇ ਐਨੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਥਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਐਲਡਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਨ। ਇਹੀ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਣਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਇਕ ਹੀ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਐਲਡਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤਕ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਬਾਈਬਲ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾਲੂ, ਮਿਹਨਤੀ, ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਐਲਡਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਤੇ ਐਲਡਰ ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਜਦ ਪੌਲਸ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਵਾਪਿਸ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅਫਸੁਸ ਦੇ ਐਲਡਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮਿਲੇਤੁਸ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ। ਉੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਯਾਦਗਾਰ 'ਵਿਦਾਈ ਉਪਦੇਸ਼' ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਆ ਕੀਤੀ।

ਉਹ ਸਭ ਰੋਏ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੌਲਸ ਦੇ ਗਲੇ ਲੱਗ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ, ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ

ਦੁਖੀ ਜਿਹੜੀ ਉਹ ਨੇ ਆਖੀ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਕਦੇ ਨਾ ਵੇਖੋਗੇ। ਫਿਰ ਉਹ ਜਹਾਜ਼ ਤਕ ਉਹਨੂੰ ਛੱਡਣ ਆਏ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 20:36-38)। ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਭਾਵ ਇਵੈਂਜਲਿਸਟ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਸਬੰਧ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਮੁਸਕਿਲਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸੂਚੀ ਲਈ ਮੈਂ ਡੇਵਿਡ ਰੋਪਰ ਦਾ ਰਿਣੀ ਹਾਂ। ²ਵੇਖੋ ਕੌਏ ਰੋਪਰ, "ਪੂਅਰ ਲਿੱਟਲ ਮੀ: ਆਈ ਐਮ ਏ ਪ੍ਰੀਚਰ," *ਫਰਮ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ* 83 (11 ਅਕਤੂਬਰ 1966): 645.